

1. Beše toa pred propasta na stara Jugoslavija i vreme na revolucionerni~~te~~ branuvanja što osobeno se čuvstvuvaa i ja nosea našata togašna mladina.

Kako učenik vo štipskata gimnazija imav možnost da učestvuvam vo rabotata na literaturnata družina na čie čelo stoeše poznatiot prvoborec Vančo Prke, čovek so neobična energija, poznavanja i literaturni sklonosti. Vo ova literaturna družina gi naučiv prvite vistini za svetot voopšto, kako i za svetot na literaturata. Za svoje prvi obidi vo literaturata i za ljubovta kon nea posebno mu dolžam na Vančo Prke. Od nego ja dobiv kniškata "Beli mugri" čii pesni po toa gi recitiravme na site izleti i polulegalni~~te~~ mladinski sobiri. Toj e i prvot moj kritičar koga, bez da znam, kako na ilegalen partiski rabotnik, mu e preadana mojata tetratka stihovi vo koja gi opišuvav nečovečkite uslovi vo koi bea frleni žitelite na Štip. Vo istata tetratka što mi beše vraten a i što podocna propadna vo edna od provalite, potpišan so pseudonimot "Sermelin" toj opširno gi analiziraše site moi pesni i me hrabreše da izdržam vo neretko gorčivo~~to~~ drugaruvanje so poezijata.

Ete takvi bea moite početoci i prvi začekoruvanja vo predvorjeto na poetskiot zbor.

2. Sekoja literaturna generacija rešava odredeni tvo-
rečki i estetski problemi vrzani za ^{duhovnite} ~~drevnite~~ vidici, istoriski uslovi i vremeto vo koe go javuva svoeto doaganje.

Poetite što se objavija vo vojната i neposredno po nea, bea soočeni so mnogubrojni na prv pogled nerešlivi problemi. Onaa praznina što ja spomavte vo prašanjeto, ona skromno no gi se čini seušte nedoobjasneto i nedocenetno literaturno nasledstvo, onoj nasilno prekinat kontinuitet kako rezultat na politikata da se razgrabá i podeli makedonskata teritorija, gi ispravi site poeti pred nužnosta svojot poetski zbor da go započnat vo sudir so nepo-

datlivosta na zborot. Mi se čini deka ~~stisne~~ togaš problemot na zborot zazemaše centralno mesto vo naporite da se odkrijat novi poetski patišta: kako da se odkrie vo život naroden govor onoj zbor što najskladno ke srasne so neraskinlivoto tkivo na pesnata, kako da se iskova nov a da bide svoj i avtentičen, - toa se samo nekoj od prašanjata što trebaše da bidat rešeni za da može da se zboruva za umetnička poezija.

Ne e ništo čudno što vo toa poveeno vreme site naši poeti, na eden ili drug način i sé obraќaat na narodnata poezija i nemajki druga posilna potpora vo umetničkite dostignja, vo nea bara odgovor na svoje tvorečki dilemi.

Denes, koga imame zad sebe brojni značajni poetski ostvaruvanja ne samo spored našeto doživuvanje tuku i spored doživuvanjeto i vrednuvanjeto na poezijata na drugite narodi, koga imame zad sebe brojni prepevi od svetskata poetska riznica, ili so drugi zborovi koga imame bogat i razvijen poetski i literaturnen jazyk, može da rečeme deka ovie prvi poveeni godini što minaa ne samo pod znakot na sozdavanje na poetskiot zbor tuku doneso a konkretni i trajni poetski rezultati, zazemaat značajno mesto vo razvitokot na našata ~~poveena~~ poezija i literatura voopšto.

3. Pesnata e za mene eden način na živeenje i doživuvanje na svetot. Ako možam da se postavam vo uloga na sudija kon svojata sopstvena poezija i ako možam da trgnam od Vašata konstatacija deka sum "najdosleden privrzanik na poezijata i poetskiot izraz", bi možel i da konstatiram deka od prvite moi pesni direktno inspirirani od narodnoto poetsko tvoreštva, pa se do poslednite se zabeležuva edna svoevidna doslednost i kontinuitet so postojano menuvanje na poetskiot izraz. kontinuitetot go gledam vo toa što sekogaš sum nastojuval svetot i

nastanite okolu sebe da gi doživuvam kako lična sudbina, da se identificiram so niv, a menuvanjeto na poetskiot izraz za mene pretstavuva edna dolga evolucija od narodniot način na poetskoto govorenje pa do sovremenite, no svoi i za ovaa počva vrzani poetski izrazi.

Pesnata otsekogaš bila za mene edna svoevidna tajna, edno posebno otkivanje što ne e sodržano vo poranešnite dostignuvanja i što ne može da se koristix vo natamošnite poetski probivi.

Vo toa e i tajnata na poetskiot rast.

4. Rečisi pred dvaeset godini, koga so Slavko Janevski počnavme da ja preveduvame "Pesna za Apanasa" od E.Bagricksi vo predgovorot kon ovaa poema ja sretnav mislata deka deset, pa i dvaeset godini ne se mnogu vo životot na edna literatura za da se oformi edna generacija vo nea.

Mi se čini deka ovaa konstatacija može da se prifati i vo odnos na našata literatura, odnosno poezija, bez ogled na site specifičnosti i uslovi vo koi se rađa i minuva retko brz i buren razvitok, i bez ogled na uslovnata, za mene problematička podelba na poveke generaciji.

Našiot mnogoboen poetski spektar sostaven od silni, individualni poetski tkaenja, ima poveke zaednički imeniteli. Tuka e iskonskiot stremež na narodot da se otko~~ke~~ od site robuvanja, tuka e našiot specifičen makeđonski bigor od maki i temni bdeenja, tuka e originalniot probiv vo minatoto za da se doosmisli segašninita, tuka se zvucite i boite na ovaa zemja.

Tokmu takva, avtentična i samoniknata, našata poezija možeše da se vleva vo drugite poetski tekovi, da se oploduva so niv ne gubejki ja svojata originalnost i da stanuva se poprivlečna i za drugite.

5. Mnogumina i prorokuvaat crna idnina na poezijata. Modernoeto atomsko vreme, vlasta na naukata i tehnikata i totalnata urbanizacija na životot, ja istisnuvaat potrebata od poezijata, tvrdat tie.

Ne sakam da bidam nikakov prorok no mi se čini deka tokmu vo ova vreme možebi poveќе od sekogaš poezijata kako edna od emancipite na duhot mu e potrebna na čovekot i svetot so svoje humanistički poraki.

6. Novata zbirka što ja priготvuvam ќе se vika "Bolgo doaganje na ogot." Toa e vsušnost naslovot na edna moja pesna, objavena i poznata na čitatelite.

Ovoj naslov dostatno jasno zboruva za ona što na poetski način smeam da go izrazam.